

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

בפני: כב' השופטת פאני גילת כהן

תובעת פלונית
מיוצגת באמצעות עו"ד לימור רז

נתבע פלוני
מיוצג באמצעות עו"ד אלי שרביט

פסק דין

"...זכותו של האדם לשם טוב נתגלגלה אלינו מקדמת דנא. אמירות חז"ל כי 'כל המלבין פני חברו ברבים כאילו שופך דמים'... מלוות את עמנו מאות רבות בשנים..." (בג"צ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נג(3)817).

האם פרסומי הנתבע ברשת החברתית פייסבוק עולים כדי עוולה אזרחית של לשון הרע כלפי התובעת המזכים אותה בפיצוי כספי? – זוהי השאלה שבלב פסק הדין שלפנינו.

רקע כללי

1. הצדדים הם בני זוג לשעבר, שנישאו זה לזה ביום והתגרשו לפני למעלה מעשור.
2. מנישואי הצדדים נולדה בתם א., קטינה ילידת ..., כבת 13 שנים כיום (להלן: "הקטינה").
3. למותר לציין, כי למרות גירושי הצדדים זה מזה לפני שנים רבות, כאמור, נוהלו ביניהם לאורך השנים שחלפו מאז הליכים משפטיים שונים בעניין הקטינה, ובפרט בכל הנוגע לקשר שבין הנתבע ובינה.
4. יוער, כי ההליכים הקודמים בעניינם של הצדדים התנהלו בפני מותבים אחרים של בית משפט זה בעוד ההליך שבכותרת והליך נוסף בו נקט הנתבע בחודש מרץ אשתקד מצאו דרכם אל המותב דנא, ומשכך היכרותו עם הקונפליקט בין הצדדים נשענת על הכתובים בלבד.
4. עוד יצוין, כי התובעת הגישה כבר בשנת 2017 תביעה כנגד הנתבע בגין עוולה של לשון הרע (61367-01-17). כפי שיפורט בהמשך, תביעה זו נמחקה מחוסר מעש בשנת 2019 ובקשת התובעת לבטל ההחלטה על מחיקתה נדחתה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

5. התביעה מושא ההליך דנא הוגשה ביום 18.02.2021 והסעד הכספי הנתבע במסגרתה הועמד על 140,000 ₪.

6. כתב ההגנה הוגש ביום 24.05.2021.

7. ביום 01.11.2021 פנה הנתבע לבית המשפט בבקשה, כי פסק הדין יינתן על יסוד החומר המצוי בתיק בית המשפט נוכח אופי המחלוקת בין הצדדים ועל מנת לחסוך בעלויות הכרוכות בניהול ההליך המשפטי.

התובעת הסכימה לכך, ומשכך בוטלה ישיבת קדם המשפט שנקבעה בהליך ובית המשפט נעתר לבקשת הצדדים ונקבע, כי פסק הדין יינתן על יסוד החומר המצוי לפניו. מכאן ההכרעה שלפנינו.

טענות הצדדים בתמצית

8. לטענת התובעת, הנתבע פרסם בדף הפייסבוק שלו פרסומים מספר בהם הציגה כאם רעה, אשר מבקשת להרחיקו מבתו, מבלי לציין העובדות הרלוונטיות לסיבות בעטיין נוצר הנתק בינו ובין הקטינה. פרסומים אלו גררו, לטענתה, תגובות רבות בהן הובעה אהדה ותמיכה בנתבע. כן נטען על ידה, כפי שיפורט בהמשך, כי התובע פנה לצד שלישי והשמיצה בפניו, וכי אישה שאין היא מכירה, שהציגה עצמה כחברה של הנתבע פנתה אליה באמצעות הפייסבוק בעניין הקשר בינו ובין הקטינה.

לטענתה, הפרסומים הללו פגעו בשמה הטוב, בפרט שעה שהיא מתגוררת בעיר ..., בה הכל מכירים זה את זה בהיותה עיר קטנה.

כן טוענת היא, כי הנתבע פרסם תמונה של הקטינה ללא הסכמתה ובכך פגע בפרטיות הקטינה ובפרטיותה שלה ואף הפר בכך החיסיון החל על הליכים המתנהלים בבית המשפט לענייני משפחה.

9. מנגד טוען הנתבע, כי יש לסלק התביעה על הסף בהיותה טורדנית וקנטרנית, שעה שהוגשה בשיהוי ניכר (משמדובר בפרסומים שהיו בשנים 2015-2017 ובפרסום אחד משנת 2019), הגובל בהתיישנות התביעה ובחוסר תום לב מובהק.

לדידו, עיתוי הגשת התביעה מעיד, כי המניע להגשתה הוא התביעה שהוגשה על ידו כנגד התובעת בה עתר לחידוש הקשר בינו ובין הקטינה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

1 כן נטען על ידו, כי פרסומיו אינם עולים כדי לשון הרע ובאף אחד מהם לא מצוין שמה של
2 התובעת.

3
4 לחילופין טוען הוא, כי ככל שיקבע כי מדובר בפרסומים העולים כדי לשון הרע, הרי
5 שעומדות לימינו הגנת אמת דיברתי והגנת תום הלב המעוגנות בחוק איסור לשון הרע.

6
7 לחילופי חילופין טוען הנתבע, כי יש לדחות התביעה משמדובר בזוטי דברים, כקבוע בסעיף
8 4 לפקודת הנזיקין.

דיון והכרעה

9
10
11
12 10. עסקינן בהליך מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").

13
14 11. בסעיף 1 לחוק מוגדר המונח לשון הרע:

15 "1. לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול:

16 "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם.

17 "(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו.

18 "(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלו ידו
19 או במקצועו.

20 "(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית".

21
22 12. בסעיף 2 לחוק מוגדר המונח פרסום:

23 "2. (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,
24 תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

25 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

26 "(1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

27 "(2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע.

28 "3. אין נפקא מינא אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה
29 לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה
30 ומקצתן מזה".

31
32 13. המבחן שנקבע בפסיקה לצורך ההכרעה בשאלה האם מדובר בפרסום שהוא משפיל, פוגע
33 או מבזה, הוא אובייקטיבי - של האדם הסביר ולא מבחן סובייקטיבי של האדם שנפגע
34 (ע"א 7380/06 חוטר ישי נ' מרדכי גילת, פורסם במאגרים האלקטרוניים).
35

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

לפיכך נקבע, כי אין נפקות לכוונת המפרסם בעת הפרסום ולפרשנות שניתנה לו ע"י הנפגע ממנו (ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5)555).

באותה פרשה נקבע עוד, כי לשם הטלת אחריות בגין ביצוע העוולה של לשון הרע, די בכך שהפרסום עלול היה לגרום לאיזו מן התוצאות המובאות בחלופות שבסעיף 1 לחוק.

14. מטבע הדברים, הכרעה בתביעה מכוח החוק טעונה לעולם מציאת נקודת האיזון בין שתי זכויות יסוד הממודדות זו כנגד רעותה - זכות האדם להגנה על שמו הטוב מזה והזכות לחופש ביטוי מזה (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5)510).

15. בהלכה הפסוקה נקבע, כי בחינת השאלה האם מתקיימים בפרסום פלוני יסודות העוולה של לשון הרע תיעשה בארבעה שלבים: " בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת (שנהר [39], בעמ' 109). בשלב השני, יש לברר, בהתאם לתכלית החוק לאיזונים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק (השוו Price *supra* [40], at pp. 3-4). בשלב השלישי, בהנחה שעברנו את המשוכה השנייה, יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים. ודוק: 'האיזון החוקתי בין הזכות לשם הטוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי משתרע הן על קביעת האחריות (בנזיקין ובפיליס) בגין לשון הרע והן על קביעת הסעדים הננקטים כאשר מתגבשת האחריות' (פרשת אמר [1], בעמ' 520). כך האיזון שולט על קביעת הגדרתם של הביטויים המהווים לשון הרע, על היקפן של ההגנות המנויות בחוק ועל סוגיית הפיצויים" (ע"א 4534/02 רשת שוקן נ' הרשקוביץ, פ"ד נח(3)558).

16. באשר לפרסומים ברשת החברתית "פייסבוק" – הטענה כי היא מהווה כיכר השוק המודרנית על מאפייניה (מיידיות הפרסום ויכולת התגובה ואורך חיי הפרסום), מגשימה את החוויה הדמוקרטית ומאפשרת שיח ציבורי פתוח שאין לצנזרו, נדחתה כבר ע"י בית המשפט העליון.

ראו בעניין זה דבריו שובי העין והלב של כב' השופט עמית: "רוצה לומר כי מתן חסינות לפרסום בפייסבוק מפני איסור לשון הרע, משקפת גישה רומנטית-משהו כלפי כיכר השוק הוירטואלית על ההמולה השוררת בה, ריחותיה וצבעיה. קבלת גישתו של בא כוח המבקש לגבי זירת הפייסבוק משמעה התרה מוחלטת של הרסן, ובמקום שכיכר השוק תוצף באלף פרחים של חופש הביטוי, עלול דווקא הניחוח הכבד של מי השופכין שעלו על גדותיהם להשתלט על השיח. איסור לשון הרע, על מכלול החסינויות וההגנות שבו, תוך

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

יישומו המושכל והתאמתו לעידן המודרני – כולל ההתחשבות בטיב הפרסום ובזירת הפרסום בבחינת 'המדיום הוא המסר' – יש בו כדי לאזן בין מוכרי הפרחים בכיכר השוק לבין אחרים, שמרכולתם גסה ודברי הבלע והכזב שלהם מבקשים למלא את החלל" (רע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' בנימין נתניהו, פורסם במאגרים האלקטרוניים).

ומדברים כלליים אלה נעבור לענייננו

17. להלן יובאו הפרסומים נושא ההליך שלפנינו מעמוד הפייסבוק של הנתבע, עפ"י סדרם הכרונולוגי:

- א- ביום 19.09.2016: "איזו אמא תרצה להתעלל ולפגוע כך בילדה שלה?...!"
ב- ביום 01.07.2017: "שוויון הורי יהיה כאשר האמהות תאהבנה את הילדים יותר מאשר הן שונאות את האבות..."
ג- ביום 07.07.2017: "אחרי עשרה חודשים ודיונים שמשום מה נדחים שוב דיון נוסף נדחה, לאף אחד לא אכפת שילדה נותקה סתם כך עשרה חודשים מאביה...!!!"
ד- וביום 14.08.2019: "...שוב זיכרון שעולה אחרי 4 שנים של נתק אכזרי של אמא מניפולטיבית ובעזרת מערכת מנוכרת ועיוורת..."

18. זאת ועוד, ביום 21.11.2015 פנה הנתבע באמצעות דף הפייסבוק שלו אל גב' ר.ש., תוך שהוא מציין את שם התובעת, ומוסיף "היא עושה לי את המוות". התובעת צירפה לכתב התביעה תצהירה של גב' ר.ש.

בנוסף, ביום 31.08.2016 פנתה אל התובעת גב' מ.מ. שהציגה עצמה כחברתו של הנתבע וכתבה לה: "...עצוב לי ש-א. לא תראה את אבא שלה יותר..."

19. טרם אדרש לניתוח הפרסומים האמורים באמצעות הפריזמה של עוולת לשון הרע, יש להידרש לטענה המקדמית של הנתבע לפיה התביעה הוגשה בשיהוי ניכר, שעה שהיא נשענת על פרסומים שנעשו לפני מספר שנים (פרסום אחד משנת 2016, שני פרסומים משנת 2017 ופרסום נוסף משנת 2019) ועל פניות שנעשו לצדדים שלישיים בשנים 2015 ו-2016.

20. מן המונח לפניי עולה, כי אכן עיקרה של התביעה מושתת על אירועים שהתרחשו לפני מספר שנים בלתי מבוטל.

21. זאת ועוד, התובעת הגישה כבר, כאמור, תביעה שעילתה זהה לזו שלפנינו בשנת 2017. בדיון קדם המשפט שהתקיים באותו הליך נקבע ההליך לשמיעת ראיות, אולם ישיבת

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

ההוכחות נדחתה פעמיים לבקשת התובעת ובהסכמת הנתבע. ביום 19.01.2019 ניתנה החלטה (נוכח הנסיבות שנוצרו) במסגרתה התבקשו הצדדים להודיע עמדתם באשר להמשך ניהול ההליך, תוך שנקבע כי בהעדר הודעה כאמור, תמחק התביעה. למרות זאת, לא הוגש דבר ע"י הצדדים או מי מהם, ומשכך הורה בית המשפט ביום 07.02.2019 על מחיקת התביעה. ביום 10.02.2019 עתרה התובעת לביטול ההחלטה האמורה, וביום 08.07.2019 נדחתה בקשתה (ע"י כב' השופטת כ. חדד).

22. התביעה מושא ההליך דנא הוגשה רק בחודש פברואר אשתקד.

23. מושכלות יסוד הן, כי מחיקת תובענה אינה יוצרת מעשה בית דין, וכי לא בנקל יקבל בית משפט טענה לסילוק על הסף שמשמעותה היא, כידוע, נעילת שערי בית המשפט בפני בעל דין ופגיעה בזכות הגישה לערכאות.

24. יתר על כן, לא ניתן להתעלם מהעובדה שלאחר מחיקת התביעה ובסמוך לאחר שנדחתה הבקשה לביטול ההחלטה על מחיקתה, בחר הנתבע, בחלוף כשנתיים ימים בהם, ככל הנראה, לא פורסם על ידו דבר בעניין, לשוב ולפרסם בדף הפייסבוק שלו תכנים דומים תוך שהוא נוקט בלשון חריפה ומשתלחת יותר כנגד התובעת.

גם אם היה מקום להביא בחשבון השיהוי בהגשת התביעה לכאורה, ואיני סבורה שבנסיבות המקרה דנא יש מקום לקבל טענת השיהוי, הרי שבעשותו כן הקים הנתבע לתחייה את עילת התביעה כנגדו והכשיר הקרקע להגשת התביעה שלפנינו גם אם הוגשה בשיהוי מה.

25. לפיכך דין טענת הנתבע בעניין השיהוי להידחות.

26. עוד יובהר, כי לא מצאתי ממש גם בטענת הנתבע לפיה התביעה הוגשה נוכח ההליך בו נקט בעניין חידוש הקשר עם הקטינה, בהינתן כי התביעה הוגשה על ידו ביום 24.03.2021 (תלה"מ 21-03-52925) ואילו התביעה מושא ההליך דנא הוגשה למעלה מחודש קודם לכן.

ומשבאנו הלום נפנה לבחינת השאלה האם בנסיבות המקרה דנא מתקיימים יסודות העוולה של לשון הרע, אם לאו.

27. לאחר שעיינתי באשר מונח לפניי ושקלתי בדבר מצאתי, כי שניים מתוך ארבעת הפרסומים עליהם מבוססת התביעה מגיעים, עפ"י אמת המידה האובייקטיבית של האדם הסביר, כדי פגיעה בתובעת מכוח חוק איסור לשון הרע.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

ואלה הם הפרסומים המדוברים :

- "איזו אמא תרצה להתעלל ולפגוע כך בילדה שלה?...";
- "...שוב זיכרון שעולה אחרי 4 שנים של נתק אכזרי של אמא מניפולטיבית ובעזרת מערכת מנוכרת ועיוורת..."

28. עינינו הרואות, כי בפרסומים הללו מפנה הנתבע אצבע מאשימה אל התובעת וטוען למעשה כי היא אם מניפולטיבית, האחראית לנתק "האכזרי" בינו ובין הקטינה ומציגה כאם המתעללת בבתה הקטינה.

29. לית מאן דפליג, כי עסקינן בביטויים פוגעניים, אשר יש בהם כדי להשפיל התובעת בעיני הבריות ולהפכה מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם (כעולה מן ההגדרה שבסעיף 1(1) לחוק) ואף לבזותה עקב המעשים וההתנהגות שהוא מייחס לה (כעולה מן ההגדרה שבסעיף 1(2) לחוק).

30. לא מצאתי לקבל טענת הנתבע לפיה, היות ששמה של התובעת אינו מופיע בפרסומים האמורים, לא ניתן לייחס תכנם דווקא לה.

31. לטעמי, מדובר בטענה מיתממת שאינה עולה בקנה אחד עם מציאות החיים ועם ההיגיון.

32. בסעיף 3 לחוק נקבע לאמור: "3. אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה".

33. בענייננו נקבע לא אחת בפסיקה, כי אבן הבוחן לצורך הכרעה בשאלה האם ניתן להבין מפרסום פלוני שהוא מכוון לאדם מסוים, היא אובייקטיבית ונלמדת מכלל הנסיבות הקשורות בפרסום – הן אלו הנלמדות מלשונו והן אלו העולות מהנסיבות האופפות אותו, לרבות החיצוניות לו. לשון אחר: האם האדם הסביר היה קושר בין הדברים ומזהה את הנפגע כמי שהדברים כוונו אליו, אם לאו (ע"א 8345/08 עופר בן נתן ואח' נ' מוחמד בכרי, פ"ד סה(1) 567; ע"א (חי') 29675-10-17 שמעון בן דוד נ' אסף אמיתי, פורסם במאגרים האלקטרוניים).

צא ולמד, אפוא, כי העובדה ששמה של התובעת לא הוזכר בפרסומי הנתבע אינה שומטת בהכרח הקרקע תחת טענתה כי הם עולים כדי לשון הרע.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

34. ודוק, הצדדים היו בעבר בני זוג נשואים; הקטינה היא בתו היחידה של הנתבע, ומשכך כל פרסום שנעשה על ידו בעניין הקשר בינו ובין הקטינה, וליתר דיוק מניעת הקשר ביניהם, מוביל בהכרח ובמישרין אל התובעת בהיותה אם בתו היחידה.

35. דברים אלו נכונים ביתר שאת, שעה שמדובר בפרסום שנעשה כטענת הנתבע בדף הפייסבוק הפרטי שלו, לו, מטבע הדברים, חשופים בני משפחתו, חבריו ומכריו, אשר יכולים בנקל להבין, כי פרסומיו מכוונים אל זוגתו לשעבר ואם בתו היחידה.

36. לראיה, העובדה שביום 31.08.2016 פנתה אל התובעת בכתב גב' מ.מ. שהציגה עצמה כחברה של הנתבע בפייסבוק בזו הלשון: **"...עצוב לי ש-א. לא תראה את אבא שלה יותר"**. פנייה זו מלמדת כאלף עדים, כי מתקיימים היסודות הקבועים בסעיף 2(ב) לחוק.

37. זאת ועוד, מצאתי, כי גם בפניית הנתבע, באמצעות הפייסבוק, לגב' ר.ש. ביום 21.11.2015 במסגרתה צוין על ידו שם התובעת, כשהוא טוען שהיא מתעללת בו למעשה, וכלשונו "עושה לו את המוות", יש כדי לפגוע בשמה הטוב של התובעת, לבזותה ולעשותה מטרלה לבז, שנהא או לעג. יוער, כי מן המונח לפני עולה, שגב' ש. אשר מכירה את התובעת, מנעה המשך ההתכתבות עם הנתבע, ברם ככל שמדובר היה באדם זר שאין לו היכרות מוקדמת עם התובעת, ניתן להניח, ברמת הסתברות גבוהה, כי ההתכתבות עם הנתבע עלולה הייתה להתדרדר לפסים פוגעניים הרבה יותר.

38. משעברנו המשוכה הראשונה ונקבע, כאמור, כי הפרסומים האמורים של הנתבע עולים כדי לשון הרע, יש לבחון האם עומדות לנתבע ההגנות שבדין מפני האחריות לביצוע העוולה נושא דיונו.

סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע - הגנת "אמת דיברתי"

39. בסעיף 14 לחוק מעוגנת הגנת אמיתות תכנו של הפרסום והיותו מקפל בתוכו עניין לציבור: **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"**.

40. הנה כי כן, כדי להרים הנטל המוטל עליו ולהוכיח שהגנה זו עומדת לו, על הנתבע להוכיח קיומם של שני יסודות:

א- מידת האמיתות בפרסום העולה כדי לשון הרע.

ב- מידת העניין הציבורי שיש בפרסום הנדון.

אמיתות הפרסום

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

41. כפי שצוין לעיל, תוכן פרסומיו של הנתבע, עליהם נסוב דיונו, נוגע למעשי התובעת ולתכונותיה, אשר לשיטתו, גרמו לניתוק הקשר בינו ובין הקטינה.

42. כאמור, הצדדים ניהלו בפני בית משפט זה (על מותביו השונים) משך תקופה ארוכה המשתרעת על פני שנים רבות הליכים בעניין הקשר בין הנתבע והקטינה.

43. בהירות המתחייבת ומבלי לטעת מסמרות בעניין זה יצוין, כי כלל לא התרשמתי שהנתק בין הנתבע והקטינה קשור דווקא להתנהלות התובעת ונובעת ממנה, ולהבנתי, ניתן לזקוף זאת יותר להתנהלות הנתבע.

44. יוער, כי בפני מותב זה נוהל עד לאחרונה הליך בו נקט הנתבע בחודש מרץ אשתקד במסגרתו עתר לחידוש הקשר בינו ובין הקטינה. כפי שעולה בבירור מההחלטה שניתנה על פיה נחתם ההליך, היה זה משום שלא ניתן היה לקדם הליך חידוש הקשר, משהנתבע, חרף הצהרותיו לפיהן הוא מעוניין בסעד שנתבע על ידו, לא עשה את שמוטל עליו, ובתוך כך חזר בו מן התביעה שהגיש רק בשל העובדה שעפ"י המלצות גורמי הטיפול נדרשה נוכחותה של התובעת במפגשים שתוכננו בינו ובין הקטינה במרכז הקשר (ראו ההחלטה מיום 26.10.2021 בתלה"מ 21-03-52925).

45. בשים לב להתנהלות הנתבע כמתואר בקליפת אגוז לעיל, לא ברור כיצד מגלגל הוא מלוא האחריות לנתק בינו ובין הקטינה לפתחה של התובעת דווקא.

46. על יסוד האמור, לא מצאתי כי עומדת לזכות הנתבע ההגנה של אמיתות הפרסום.

העניין הציבורי

47. אפילו נמצא היה, כי יש אמת בפרסומי הנתבע, לא ניתן לקבוע כי מדובר בעניין ציבורי, נהפוך הוא – עסקינן בעניינה של קטינה ובהליכים משפטיים שנסובו סביבה, אשר מעצם טיבם ובהתאם להוראות הדין, הם חסויים מפני הציבור ומתנהלים בדלתיים סגורות.

48. עתירת הנתבע כי יקבע שיש בהליכים האמורים עניין ציבורי, עומדת בסתירה להוראות הדין, וחמור מכך – היא מקפלת בתוכה סיכון מפני פגיעה קשה בטובת הקטינה ובזכותה לפרטיות. דברים אלה מקבלים משנה תוקף, בהינתן כי חלק מהפרסומים כללו גם תמונות משותפות של הנתבע והקטינה.

49. הנה כי כן, המסקנה המתבקשת היא, כי טענת ההגנה המעוגנת בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע אינה עומדת לנתבע.

סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע - הגנת תום הלב

50. לטענת הנתבע, עומדת לו הגנה בהליך דנא גם מכוח הוראות סעיף 15 (2) ו-15 (3) לחוק.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

1 בסעיף 15 לחוק מעוגנת הגנת תום הלב:
2 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע
3 עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
4 ..(1)

5 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית
6 או חברתית לעשות אותו פרסום;
7 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו
8 הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;
9 (4).....".

10
11 51. לטענת הנתבע, אופי מערכת היחסים של התובעת ושלו הטיל עליו חובה מוסרית וחברתית
12 לפרסם הדברים הנדונים, על מנת למנוע הישנות של מקרים מעין אלה של נתק בין אב
13 לילדיו. לכן, לדידו, עומדת לימינו ההגנה המעוגנת בסעיף 15(2) לחוק.

14
15 52. לא מצאתי לקבל טענה זו כלל וכלל.

16 ראשית וכפי שצוין לעיל, עסקינן בעניין הנוגע לקטינה ובהליכים שהתנהלו בפני בבית
17 המשפט לענייני משפחה, עליהם מוטל חיסיון, ומשכך נאסר על הנתבע לפרסם כל דבר
18 הקשור בהם.

19
20 שנית, לא ברור כלל פשרה של החובה המוסרית או החברתית לכאורה אשר יש בפרסום
21 תחושותיו ופרשנותו הסובייקטיבית של הנתבע למצב העובדתי, תוך פגיעה בפרטיות
22 הקטינה, עת ממילא אין בפרסומיו דבר, למעט השמצה של התובעת, רשויות הרווחה ובית
23 המשפט.

24
25 ודוק, אמנם תופעה זו של נתק בין הורה וילדו הקטין קשה היא כשאוכל וכאובה עד מאד,
26 אך מושכלות יסוד הן, שלכל משפחה סיפור משלה, ושאין נתק בין הורה לילדו במשפחה
27 אחת דומה לנתק בין הורה לילדו במשפחה אחרת. כל מקרה נדון לגופו על הנסיבות
28 הקונקרטיות האופפות אותו ועל נסיבותיהם האישיות של המעורבים בו, וממילא אין
29 בפרסום כל תועלת ציבורית או חברתית.
30 לפיכך גם הגנה זו אינה יכולה לעמוד לזכות הנתבע.

31
32
33 53. לא מצאתי ממש גם בטענת הנתבע, כי עומדת לימינו גם ההגנה מכח סעיף 15 (3) לחוק.
34 לטענת הנתבע, פרסומיו נעשו בתום לב ולשם הגנה על עניין "אישי כשר" של. לטענתו, שעה

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

שהפרסומים אינם חורגים מתחום הסביר בנסיבות העניין, הרי שבהתאם להוראת סעיף 16 (א) לחוק, חזקה כי הם נעשו בתום לב.

54. יובהר, כי יכול שטענת הגנה זו הייתה מתקבלת אילו לאחר מחיקת התביעה בשנת 2019 היה חדל הנתבע מהמשך הפרסומים בעניין הקשר בינו ובין הקטינה. אולם, כאמור, בחלוף כחודש ימים בלבד מהמועד בו נדחתה בקשת התובעת לבטל ההחלטה בעניין מחיקת התביעה ולאחר שבמשך למעלה משנתיים, ככל הנראה, לא פורסם על ידו דבר בעניין, בחר הוא לפרסם שוב בדף הפייסבוק שלו תכנים חריפים ובוטים יותר המכוונים נגד התובעת (פרסום יחיד, למיטב הבנת בית המשפט).

בנסיבות אלו, שעה שכבר התנהל הליך בעניין פרסומי הנתבע וביצוע עוולה של לשון הרע המיוחסת לו כטענת התובעת, והוא היה ער לטענות התובעת בעניין הנזק שנגרם כתוצאה מפרסומיו קודם להגשת התביעה הקודמת, אין הוא יכול להשליך יהבו על הגנת תום הלב, ואין בה כדי לסייע לו. ודוק, משהנתבע היה מודע לטענות התובעת ולאפשרות כי הוא נושא באחריות לעוולת לשון הרע שהיא מייחסת לו, ובכל זאת בחר לפרסם פרסום נוסף ברוח הפרסומים שעליהם מבוססת התביעה הקודמת, אין הוא יכול להסתופף בצלן של ההגנות שבדין, וודאי לא הגנת תום הלב.

סעיף 4 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) - הגנת זוטי דברים

55. בפי הנתבע טענה חילופית, לפיה לפחות בנוגע לטענת התובעת בעניין פנייתו לגב' ר.ש. (סעיף 16 לכתב התביעה), יש לקבוע כי מדובר בזוטי דברים ובעניין של מה בכך אשר אין כל הצדקה או טעם להידרש להם.

56. הנתבע מפנה לסעיף 7 לחוק איסור לשון הרע לפיו גם על עוולות מכוח חוק זה חלות הוראות סעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], אשר זוהי לשונה: **"לא יראו כעוולה מעשה, שאילו היה חוזר ונשנה לא היה בו כדי ליצור תביעה לזכות נוגדת, ואדם בר-דעת ומזג כרגיל לא היה בא בנסיבות הנתונות בתלונה על כך"**.

57. לדידו, מדובר בפרסומים שאינם פוגעניים, אורך חייהם קצר, מס' השיתופים שלהם מועט וכך גם היקפה של ההתייחסות לה זכו. הפרסומים נמחקו מהמרשתת ואין הצדקה לחייבו בפיצוי כספי בגינם. בנסיבות אלו, לדידו, אפילו הייתה פגיעה בתובעת, בנסיבות העניין היא מזערית וזניחה ואדם בר דעת לא היה מגיש תביעה בגינה.

58. לא מצאתי לקבל גם טענה זו של הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

59. כאמור, לא מצאתי כי הפרסומים נושא דיוננו אינם פוגעניים. הפרסומים מאירים את התובעת באור שלילי ותכנם מכוון כנגד תפקודה כאם, מייחסים לה רוע, התעללות בקטינה ותכונות שליליות תוך הטלת מלא האחריות לנתק בין הנתבע והקטינה עליה, עת אמיתותם, כאמור, מוטלת בספק רב.

60. זאת ועוד, לא ניתן להקל ראש בעניין הפגיעה בפרטיות הקטינה, עת, כאמור, חלק מהפרסומים כללו גם תמונות שלה, וגם לא בעניין הפרת הוראות הדין באשר לחסיון ההליך המשפטי אשר פרטים ממנו נחשפו במרשתת והיו לעיני כל.

61. כאמור, פרסומים אלו אף הולידו פניה של צד שלישי אל התובעת בביקורת על המעשים המיוחסים לה ע"י הנתבע.

62. אין צורך להכביר מלים בדבר, אך יצוין, כי התכלית בבסיס הוראות הדין בעניין חסיון של הליכים המתנהלים בבית המשפט לענייני משפחה, ובפרט אלה הנוגעים לעניינם של קטינים, היא הגנה על המרחב האינטימי-משפחתי ועל פרטיותם של בעלי הדין וילדיהם הקטינים, והותרת הסכסוך המשפחתי בין כותלי בית המשפט בלבד, להבדיל ממרבית יתר ההליכים המשפטיים הידועים בשיטתנו, אשר הכלל לגביהם הוא דווקא פומביותם. היא הנותנת, אפוא, כי משמדובר בחריג לכלל ובהינתן התכלית החקיקתית שבבסיסו, בקבלת הטענה לפיה מדובר בזוטי דברים עלול לצאת מלפני בית המשפט מסר שגוי ומסוכן, אשר עלול ליתן לגיטימציה להסתת הדיון מבית המשפט לענייני משפחה אל המרחב הווירטואלי נעדר הפיקוח והצנזורה כמעט, להשתלחויות חסרות רסן ולעיתים גם נעדרות אחיזה במציאות, ואת זאת בוודאי אין לקבל.

63. לכן וגם משיקולים של מדיניות משפטית ראויה והגנה על האינטרס הציבורי, אל יקל הדבר בעינינו ואין להתייחס לפרסומים מעין אלה כעניין של מה בכך עד כי אינם מקימים עילת תביעה.

64. יתר על כן, לא ניתן לראות בזכותו של אדם ובתוך כך התובעת, כמובן, לשם טוב "זוטי דברים" ואו "עניין של מה בכך", וכבר נקבע מקדמת דנא, כי **"כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לאדם כחיים עצמם. הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר"** (ע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם שפירא, מג(3) 840).

65. במה מזכים, אפוא, פרסומי הנתבע נושא ההליך דנא את התובעת?

גובה הפיצוי

66. בסעיף 7א (ב) לחוק נקבע, כי בית המשפט רשאי לקבוע כי נפגע מעוולה של לשון הרע זכאי לפיצוי כספי בסכום של עד 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

- 1
2 67. עינינו הרואות, כי החוק יצר "תקרה" מבחינת גובה הפיצוי הכספי בגין עוולה של לשון
3 הרע, אך נהיר, כי לצד זאת העניק המחוקק לבית המשפט מרחב שיקול דעת בבואו לקבוע
4 גובה הפיצוי.
5
6 68. לטעמי, בנסיבות המקרה דנא יש להביא בחשבון השיקולים הבאים לצורך קביעת גובה
7 הפיצוי לו זכאית התובעת:
8
9 א- התובעת לא הצביעה על היקף הפגיעה שנגרמה לה, וממילא לא הוכיחה אותה, אלא
10 הסתפקה באמירה כללית לפיה הפרסום נעשה בפני קבוצה גדולה מאוד של אנשים;
11 התובעת לא הבהירה וממילא לא הוכיחה אופיו של דף הפייסבוק על גביו היו
12 הפרסומים – האם חשוף הוא בפני כולי עלמא או שמא רק לחברי הנתבע ברשת
13 החברתית; התובעת לא ציינה מספר החברים של הנתבע ברשת החברתית על מנת
14 שניתן יהא לאמוד את היקף החשיפה לפרסומיו; התובעת גם לא ציינה את מספר
15 השיתופים/החיבובים (LIKE) שנעשו לפרסומים האמורים על מנת שניתן יהא לאמוד
16 מתוכם את היקף הפגיעה או הנזק שנגרמו לה, אם בכלל; התובעת גם לא ציינה משך
17 הזמן בו הופיעו הפרסומים בדף הפייסבוק של הנתבע טרם הסרתם.
18
19 ב- למרות הקביעה דלעיל לפיה אין לקבל טענת הנתבע בעניין השיהוי בהגשת התביעה,
20 לא ניתן להתעלם מהעובדה שהתביעה מושא ההליך שלפנינו הוגשה בחלוף כשנה
21 ומחצה ממועד הפרסום האחרון שנעשה ע"י הנתבע, והיא גם לא פנתה אליו בדרישה
22 להסירו עד למועד בו הוגשה התביעה. הנה כי כן, על אף שאין בכך כדי להצדיק סילוק
23 התביעה על הסף, יש בעובדה לכרסם כרסום של ממש בטענות התובעת בעניין טיב
24 והיקף הפגיעה שנגרמה לה כטענתה.
25
26 ג- התובעת לא פירטה ולא נימקה אופן חישוב הסכום הנתבע על ידה (בסך 140,000 ₪).
27
28 69. לפיכך ולאחר ששקלתי מכלול הנסיבות וטענות הצדדים, מצאתי להעמיד הפיצוי לו זכאית
29 התובעת מידי הנתבע על סך 15,000 ₪.
30
31 כן מצאתי לחייב הנתבע בהוצאות התובעת בסך 5,000 ₪.
32
33 הסכומים האמורים ישולמו לידי התובעת תוך 60 יום.
34
35 70. בנוסף אני מחייבת בזאת הנתבע להסיר תוך 3 ימים כל הפרסומים נושא ההליך דנא ככל
36 שטרם הוסרו על ידו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 21-02-40646 פלונית נ' פלוני

1
2
3
4
5
6
7

71. פסק הדין ניתן לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים נוספים.

72. בכך תם הדיון בהליך והמזכירות מתבקשת לסגור התיק.

ניתן היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

פאני גילת כהן, שופטת

8
9
10